

ПРАВОВИЙ СТАТУС СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ СЕКТОРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Володимир Володимирович ТЕРЕЩУК,

*аспірант Міжрегіональної академії
управління персоналом*

Проблема визначення правового статусу суб'єктів публічного адміністрування останнім часом активно привертає увагу науковців і практиків. Особливої важливості вона набуває сьогодні, під час збройної агресії Російської Федерації. Необхідність удосконалення публічного адміністрування в секторі безпеки і оборони визначена у Стратегічному оборонному бюлетені України, затвердженому Указом Президента України від 6 червня 2016 року № 240/2016, яким, зокрема, визначено амбітне завдання здійснити адаптацію національного законодавства у сфері національної безпеки до євроатлантичних норм та стандартів. Вказаним документом передбачено, що в умовах інтенсивних демократичних, соціальних, державно-правових перетворень, що відбуваються наразі в Україні, суттєво зростає політична відповідальність влади перед народом щодо забезпечення обороноздатності держави. Для узгодження з євроатлантичними нормами Україна посилить міжвідомчу координацію у сфері національної безпеки і оборони, координацію розвідувальної діяльності, взаємодію з питань моніторингу та оцінки обстановки, удосконалив систему управління та зв'язку, забезпечить розвиток системи кібернетичного захисту та стратегічних комунікацій [1].

Публічне адміністрування як соціальне явище має своєю передумовою потребу держави і суспільства в цілому та окремих сфер суспільних відносин зокрема відчувати упорядковуючий вплив з метою створення механізму реалізації закріплених в Конституції і законах України прав і свобод людини і громадянина, компетенції та повноважень органів державної влади та місцевого самоврядування. Вказане робить важливим визначення понять центральних органів виконавчої влади, їхньої структури, призначення, завдань і функцій, правового статусу їхніх керівників, а також системи контролю та нагляду за їхньою діяльністю [2, с.70].

Іншою проблемою, яка постає під час удосконалення діяльності суб'єктів публічного адміністрування сектору безпеки і оборони, є підвищення якості відбору та роботи з персоналом вказаних органів. Від якості персоналу значною мірою залежить можливість здійснення реформування системи органів держави, здатність цих органів реалізовувати своє призначення [3, с.170]. Проте вдосконалення системи роботи з кадрами має спиратися на міцне теоретико-методологічне підґрунтя, яке сьогодні ще не можна вважати остаточно сформованим.

Третя проблема стосується вдосконалення законодавства, яке регулює діяльність органів публічного адміністрування сектору безпеки і

оборони. Слід сказати, що військове законодавство досить довгий час перебувало у стані стагнації, наслідками чого є велика кількість прогалин та суперечностей [4, с.43]. Разом з тим протягом останніх років зроблено декілька важливих кроків для подолання вказаної проблеми, одним із яких є відновлення наукової спеціальності «право національної безпеки; військове право».

Зменшення негативного впливу вказаних проблем на розвиток системи органів публічного адміністрування сектору безпеки і оборони уявляється можливим за умови поєднання зусиль науковців та практиків, спрямованих на досягнення спільної мети – виконання завдань оборони держави і відновлення її територіальної цілісності, активну участь у реалізації Спільної безпекової і оборонної політики Європейського Союзу та активне співробітництво з НАТО з досягненням критеріїв, необхідних для набуття повноправного членства в Організації Північноатлантичного договору.

Список використаних джерел:

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року «Про Стратегічний оборонний бюлетень України»: Указ Президента України №240/2016 від 6 червня 2016 року. База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2402016-20137>.

2. Шопіна І. М. Щодо правової регламентації функціонування центральних органів виконавчої влади. *Публічне право*. 2011. №3. С.65-71.

3. Венедиктов В. С. Організаційно-правові засади професійної підготовки персоналу органів внутрішніх справ України : наук.-практ. посіб. / В. С. Венедиктов, М. І. Іншин, М. М. Клемпарський ; за заг. ред. проф. В. С. Венедиктова. Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2003. 212 с.

4. Військове право: Підручник / за ред. І. М. Коропатніка, І. М. Шопіної. Київ: Алерта, 2019. 648 с.